

Under verksamhetskonferensen höll RBUF ett panelsamtal om HBTQIA+ frågan kopplat till barn och unga, och utifrån detta diskuterades det i smågrupper hur man i respektive lokalföreningar/distrikt tycker och tänker om detta.

Diskussionens slutsatser är sammanfattade nedan:

Vilka insikter och lärdomar tar ni med er från samtalet på scen som kommer vara användbara i ert framtida arbete?

Det är många som reagerar starkt på hur etablerad den psykiska ohälsan är bland denna målgrupp, inte minst stöds detta av självmordsstatistiken. En del är också förvånade och ledsna över att vi "inte har kommit längre".

Flera nämner att detta är första gången Rädda Barnen talar om detta ämne på detta vis. Därmed säger många att det krävs mer kunskap inom ämnet. Bland annat finns det oklarheter kring vad de olika bokstäverna faktiskt står för (HBTQIA+).

Att normalisera hen som pronomen ser flera som viktigt. Några är dock inte bekanta med detta.

Det önskas tips kring hur man kan arbeta vidare med detta.

Flera vill samarbeta mer med RBUF i detta arbete.

Vissa vill ha mer material till föräldrar för att lära sig om HBTQIA+, lyfter RB talks och vill att det ska finnas utbildningar liknande Tryggare Tillsammans för denna fråga. Vissa föreslår att göra det en del av Tryggare Tillsammans.

Även Pride material på Rädda Barnens webbshopp önskas.

En del vill att det ska bli "mer acceptabelt" för Rädda Barnen att delta i Pride-sammanhang. Många se ett tydligt deltagande.

Flera nämner att det är större utsatthet för denna grupp på landsbygden och i mindre orter.

Många nämner att de inte jobbar med frågan på grund av brist på kunskap.

Det finns en del uppmaningar om att inte låta stötande kommentarer gå förbi, utan ha de tuffa diskussionerna. Här lyfter man att all form av mobbning och kränkning ska tas med största allvar.

Många känner att de vill ha ökad kunskap för att både förstå bättre, men också kunna skapa tryggare rum för barn och unga att vistas i samt för att inte "säga fel" och förolämpa.

Behovet av ett kunskapslyft är det absolut mest förekommande kommentaren.

Kan ni beskriva era specifika insatser och strategier för att främja HBTQIA+ rättigheter för barn och unga inom era lokala föreningar/distrikt?

Här lyfter många projektet Ellen och Allan, där det ska ha funnits specifika tillfällen för just detta tema. Många önskar dock specifika projekt just för detta. En del vill ha uppdaterat material, med fler detaljer, utifrån barn och ungas perspektiv.

Många talar om Kärleken är Fri, att gå i Pride parader, RB talks osv

Det är dock flera som inser vikten i en simpel gest som att sätta upp en Pride flagga i sin verksamhet. "Det handlar inte bara om att hänga en flagga utan vi behöva förklara för barn."

Några lokala exempel som nämns är:

- I en grundskola som besöktes i Uppsala kommun så hade de duschar som är avskilda istället för de normativa gemensamma duscherna som finns i omklädningsrum. Det är nog en fråga som skrämmer många och därför tar inte människor ställning i frågan.
- Fikasamtal i Halmstad... Inte direkt specifikt för HBTQI+, men barn har nyttjat tillfällen för att förutsättningslöst diskutera könsidentitet
- Påbörjat samarbete med tjej- och transforum kring barns psykiska ohälsa i Lund

En del uttrycker oro och besvikelse för att de inte gör tillräckligt.

Vad ser ni som de största möjligheterna och utmaningarna när det kommer till att arbeta med HBTQIA+ barn och deras rättigheter, och hur tänker ni hantera dem?

Här talas det om att ha "ögon och öron" öppna.

Många resonerar kring utmaningar såsom problematik kring just hur skiftet ska ske rent praktiskt, t.ex. bygga om omklädningsrum osv.

I våra verksamheter träffar flera en hel del kulturella utmaningar där vi behöver förklara att vi kan vara på olika sätt i Sverige - här behövs ett intersektionellt perspektiv. Hur kan Rädda Barnen jobba mer med HBTQIA+ barn och unga utifrån ett hedersrelaterat perspektiv? Även ett historiskt perspektiv och utveckling verkar vara viktigt för flera medlemmar.

Många konstaterar att det är ett laddat ämne och funderar kring hur man ska hantera hat och hot. Här behövs centralt stöd.

Även i denna fråga lyfts brist på kompetens och kunskap.

Här kommer några exempel:

1. Malung: Där vill besökare att man skulle ta ner pride-flaggan, i RBs lokaler. men då förlorade RB en viss målgrupp.
2. Kalmar: Många barn är rädda. Vi tog in olika organisaitoner/aktörer till skolan i Kärleken är fri.
3. Orsa/Älvdalen: volontärerna i Kärleken är fri är jätteviktiga vuxna, att kunna kommentera "bråkiga killar".

Orsa/Älvdalen har tips på en bra person som kan föreläsa om detta. "När bollen är fyrkantig".

Möjligheter som att arbeta tillsammans med RBUF och andra organisationer som jobbar med HBTQIA+ frågan nämns. Många är positivt inställda till samarbete med RBUF.

Möjligheter att medverka i Pride-sammanhang är också populärt.

Flera menar att det är av ytterst vikt att Rädda Barnen skapar tillåtande arenor.

“Vi borde jobba ännu mer med förskolebarn och frågor kring sexualitet, identitet, kropp. Vi borde stärkas i att vara bra och viktiga allierade och strategier för detta. “

Många nämner att man inom Rädda Barnen verkar vara lite splittrade och vill därför ha ett mer centraliserat ställningstagande.

Kan ni dela med er av några konkreta exempel eller projekt där ni har sett positiva resultat i arbetet med HBTQIA+ rättigheter för barn och unga?

1. Kronobergs kommun har de ett övergångsställe i regnbågens färger
Vid två övergångsställen i Uppsala finns det en röst som säger ”Välkommen över och kom som du är” (något sånt). I Stockholm finns det också samkönat par som går hand i hand istället för bara en grön lampa.
2. Pride-deltagande
3. Eslöv är ett bra exempel på samarbete med RBUF
4. Kärleken är Fri,

Många talar om ”beröringsskräck” med HBTQI+ personer. Flera nämner att Rädda Barnen ska vara trovärdiga allierade, och att vi står för ALLAS rättigheter, icke-diskriminering och allas lika värde!

Många talar om öppenhet och ett ställningstagande i samhällsdebatten.

Exempel:

Stopp min kropp

Närma oss till RBUF för att skaffa oss mer kunskaper

Viktigt att ställa frågor för att lära och vara nyfiken

Hur planerar ni att applicera de insikter och idéer ni fått från panelsamtalet i era verksamheter och arbete framåt för att främja HBTQIAi+ barns rättigheter?

Flera skriver:

- Öka kunskapen i lokalföreningen, kanske hitta någon att samarbeta med.
- Samarbeta mer med RBUF

- Att börja enkelt. Inte glömma bort dem. De finns även om vi inte alltid märker.
- Implementera tänket i all verksamhet, få in kunskapen om att det kan se olika ut
- Ta med kunskapen i all verksamhet
- Förslag: Träna på att prata om detta tillsammans, som vuxna, och berätta för varandra om vad man identifierar sig som/liknande samtal – som ett sätt att jobba
- Se över språk, bilder mm. Det är alldeles för normativt just nu!
- Att använda UMO
- Viktigt att koppla till barnkonventionen
- Sveriges kvinnors org och Unisons förbundsstyrelse har jobbat länge med detta

Många är optimistiska och menar att det finns många tillvägagångssätt.

Andra exempel inkluderar:

- prata med t.ex. ungdomsmottagningar etc, hur de jobbar med detta

Flera betonar också att se till att befintliga verksamheter är trygga för alla och görs HBTQIA+ vänliga.

Vi kan prata med distriktsstyrelsen om de har några kontakter inom skolvärlden eller andra möjligheter att hjälpa till inom detta område.

“Det är dags att jobba med tredje könet – icke binär . Det är dock ett stort utmaning som innebär stora samhällsförändringar. “

Viktigt att med att lyfta barn som funktionsnedsättning som ses inte som individer med en kön/sexuell identitet - Intersektionalitet

Hur ser ni på vikten av att inkludera och lyssna på HBTQIA+ barn och unga i utformningen och implementeringen av era verksamheter och initiativ för att säkerställa deras välbefinnande och rättigheter?

“Vi måste se alla barn som lika mycket värda. Så deras åsikter är lika mycket värda som andras åsikter. Om någonting speciellt händer så kan det absolut vara viktigt att lyssna på just denna grupps åsikter. “

Det är viktigt att vi inom RB får information om hur vi bemöter eventuella situationer inom området.

Många ser inkluderande verksamhet som oerhört viktigt, men vill ha mer centralt stöd för utbildning/kompetensutveckling

Man vill också se till att barn och unga får vara med och utforma hur verksamheten och initiativen ser ut.